

hvaraf ärtorna begagnas som surrogat i st. f. kaffe-bönor. *Astragalus bœticus*.

KAFFEVISIT, kaffevisit, m. 3. Visit, som göres på eftermiddagen, till kaffedags.

KAFILA, kävla, v. a. 1. Med kaffe utplatta. *K. deg.* — *K. üpp*, se *Uppkafla*.

KAFLE, kävle, m. 2. pl. — *kaflar*. 1) Vals, rörlig omkring sin axel och med handtag i begge ändarna, t. ex. en Degkaffe. *Draga k.*, ett slags lek. — 2) Valsformigt trä, hvaromkring kläder, som skola manglas, blifva rullade, då mangelkistan sedan skjutes fram och åter deröfver. Mangelkaffe. — 3) Det tjocka handtaget på en värja. — 4) Se *Munkaste*. *Lägga k. i munnen på någon*. — 5) Se *Kaflegräs*.

KAFLEBRO ell. **KAFLEBRO**, f. 2. Väg i sumpiga trakter, med underlag af ris, hvarpå stockar och trästammar äro lagda.

KAFLEGRÄS, n. 3. Ett grässlåg. *Alopecurus*.

KAFLETRÄ, n. 4. Se *Kafle*, 2.

KAFTAN, kaftän, m. 3. Österländsk rock, lik en kort nattrock, af bomulls- eller sidentyg, mest hvit, med ljusgula blommor. [*Cafetan*, *Koftan*.]

KAFVA, v. n. 1. 1) (i äldre språket) Dyka under vattnet vid simning. — 2) (nu) Ifrigt och oskickligt röra armarna vid rodd eller simning.

KAFVELDUN, m. sing. Se *Kasedun*.

KAGGE, m. 2. pl. — *kaggar*. (af lat. *Cadus*) Ett slags laggkärl af minsta sort. *En k. holländsk sill*, *anjovis*.

KAHAU, f. Ett slags apa. *Simia nasica*.

KAHINCASYRA, kahi'ngkasy'ra, f. 1. (kem.) Ett slags syra, som erhålles af Kahincaroten. (*Radicis caincae*).

KAJ, m. 2. (t. *Kai*, fr. *Quaie*) 1) Hamn- eller strandmur, vid hvilken fartyg kunna lastas eller lossas. — 2) Strandgata. — 3) Rad af hus utmed en strandgata. — 4) Strandplats vid hamnar, der varor uppläggas. [*Kä.*]

KAJA, f. 1. En art af Korpsläktet, omkring 14 tum lång, med svart huvud, askgrå nacke, och tinningar skimrande i blått, gräsgrönt och violett. *Corvus monedula*. (Talesätt) *Full som en k.*, mycket berusad. — *Ss. Kajbo*, *-näste*, *-unge*.

KAJA, v. a. 1. (sjöt.) *K. rårna*, brassa dem långskepps och toppa dem.

KAJDAM, kâjdämm, m. 2. Se *Kaj*, 1.

KAJPUTOLJA, se *Cajeputolja*.

KAJMAN, kâjmann, m. 3. pl. — *männer*. (finska ordet *Kaima*) En, som har lika namn med en annan. — *Syn*. Namne.

KAJMAN, m. 3. Se *Alligator*.

KAJSA. *Blås, Kajsa!* uttryck, vanligt på sjön, då man önskar frisk vind i seglen, och uppkommet af *Blås, Käre!* hvilket sednare ord man af okunnighet förväxlat med *Kari*. *Kare* (deraf vårt *Käre*) betyder i fornspråket: vind.

KAJUTA, kâjutta, f. 1. Hvarje i aktern af ett fartyg varande boningsrum för befälet.

KAJUTVAKT, kâjuttväckt, m. 3. Uppassare i kajutan på ett handelsfartyg.

KAKA, f. 1. 1) Platt, tunt, jemntjockt bröd af rund form. *En k. bröd*. (Ordspr.) *K. söker maka*, de, som likna hvarandra till tycken, böjelser och bildning, trifvas bäst tillsammans. — 2) Bakverk af mjöl med tillsats af smör, ägg, m. m., gräddadt i kokpanna öfver glöddel. I dagligt tal säges vanligen Pannkaka. — 3) Brukas äfv. om åtskilliga flata och tunna tillredningar af hvarje-

handa form, t. ex.: choklad-, tvål-, oljekakor, m. m. — 4) Säges likaledes om åtskilliga flata, tunna föremål af rund form, t. ex. honungs- eller vaxkakor, m. m. — Se f. ö. *Blodkaka*, *Moderkaka*.

KAKADU, --dú, f. 3. En art af papegoja i Nya Holland och på Sydasiens öar, med tofs på huvudet, stor, tjock och krokig näbb; namnet hämtadt af fågelns vanliga läte. Kallas äfv. *Kakador*. *Cacatua* ell. *Psittacus cristatus*.

KAKAO, kâkao, m. sing. Bönorna eller fröet i Kakaoträdets frukt. *Af k. beredes choklad*. — *Ss. K-böna*, *-plantage*.

KAKAOSMÖR, n. sing. Oljaktigt ämne af smöraktig konsistens, hvilket genom pressning eller utkokning erhålles af kâkao.

KAKAOTRÄD, n. 3. Ett trädslag i Vestindien, som lemnar en gurklik frukt, innehållande öfver 30 stora frön, kakaobönor kallade. *Theobroma Cacao*.

KAKAOTVÅL, m. sing. Ett slags till medicinsk bruk tjenlig tvål, som beredes af kakaosmör.

KAKBRÖD, n. 3. Bröd, bakadt i kakform.

KAKEL, kâk'l, n. 3. (t. *Kachel*) 1) Fyrkantigt, formadt och glaceradt stycke af bränd lera, som begagnas till uppsättande af kakelugnar. — 2) (kollektivt) Sådana stycken i mängd.

KAKEL, kâk'l, se *Kachel*.

KAKELFORM, m. 2. Form, hvari kakel formas.

KAKELPANNA, f. 1. Se *Kakel*, 1.

KAKELUGN, (uttalas vanligen: kâklunngn) m. 2. Eldstad i boningsrum, uppsatt af kakel.

KAKELUGNSMAKARE, (uttalas vanligen: kâklunnngsmâkare) m. 3. Handverkare, hvars yrke är att uppsätta kakelugnar.

KAKERLACK, kâckerlack, m. 3. (t. *Kakerlake*) Rätvingad insekt, 1 tum lång, svartbrun, platt, med långa fina spröt; illaluktande; gömmer sig om dagen, men framkommer i mörkret, och förtär då socker, matvaror, skinn och klädespersedlar. Blatta orientalis.

KAKLA, se *Kackla*.

KAKLAF, kâklâv, m. 2. pl. — *lafvar*. Lafarten Lichen compressus.

KAKOFONI, kakâfâni, f. 3. (från grek.) Missljud i tal eller skrift.

KAKPANNA, f. 1. Panna, hvari kakor gräddas öfver glöddel.

KAKSPADE, m. 2. pl. — *spadar*. Spade, hvarpå de formade degkakorna flyttas ifrån bakbordet.

KAKSTAD, m. sing. (skämtv.) Mage. (Talesätt) *Det kliar i kaksta'n*, jag är hungrig.

KAL, a. 2. Som är utan träd, buskar eller hår. *K-a berg*, *backar*, *fält*. *K. hjesse*.

KALAMITET, ---ét, f. 3. (lat. *Calamitas*) Allmän olycka, landsplåga. — Man har deraf bildat *Rikskalamitet*.

KALAS, -ås, n. 3. o. 3. 1) Se *Gästabud*. *Stort, litet k. Dunderande k. Göra k. Göra k. för någon*, till hans ära. (Fig. talesätt) *Betala k-et*, se *Betala fiolerna* (under *Fiol*). *Deri bestod hela k-et*, det var alltsammans. — Bildar åtskilliga sammansättningar, såsom: Afskeds-, Inträdes-kalas, m. fl. — *Syn*. Se *Gästabud*. — 2) (fig. fam.) Säges om stor förstörelse, slagsmål o. d. *Komma de i träta*, *då blir det k. af*, skall man få se.

KALASA ell. **KALASERA**, v. n. 1. 1) Hålla kalas. — 2) (fig.) Äta eller dricka, som om man